

Spreeklijn Categorieën Mondmaskers

- Medische mondmaskers zijn voor de zorg om met zieke patiënten zorg te verlenen. Er zijn twee categorieën mondmaskers te onderscheiden:
- Ten eerste de adembeschermingsmaskers. Dit zijn de FFP maskers. Deze maskers bevatten een filter dat deeltjes uit de ingeademde lucht filtert en dienen ter bescherming van de zorgverlener.
- Volgens de richtlijnen van het RIVM, is alleen bij hoogrisicohandelingen waarbij aerosolen vrijkomen in de ziekenhuis- en langdurige zorg FFP2 maskers nodig. Denk hierbij aan het uitvoeren van een bronchoscope of het intuberen van een patiënt.
- Ook in andere kritieke processen wordt het gebruikt van FFP maskers gebruikt. Denk aan bijvoorbeeld aan afvalverwerking of de voedingsmiddelenindustrie.

De tweede categorie zijn de chirurgische mondneusmaskers. Deze beschermen de zorgverlener tegen druppels en spatten (met het virus) van de patiënt en beschermen de patiënt tijdens bijvoorbeeld operaties tegen overdracht van bacteriën vanuit de zorgverlener.

- Het OMT adviseert het gebruik van een chirurgisch masker type IIR in situaties waarin Covid-19 patiënten binnen 1,5 meter worden verzorgd, maar er geen risico is op aerosolvorming.

Spreeklijn gepast gebruik

- Het type zorghandeling bepaald welk type mondkmasker moet worden gebruikt.
- Alleen bij aerosolvormende procedures (de hoogrisico-handelingen) in de ziekenhuis- en langdurige zorg zijn FFP2 maskers nodig.
- Gelet op de manier van transmissie van Covid-19 (druppel/contact) adviseert het OMT dat in situaties waarin Covid-19 patiënten binnen 1,5 meter verzorgd worden, maar geen handelingen verricht worden die aanleiding geven tot aerosolvorming, kan volstaan worden met een chirurgisch masker type IIR.

Gepast gebruik van maskers is belangrijk vanwege de schaarste, maar ook omdat maskers nadelen hebben. Dit betekent dat het gebruik van maskers echt aan specifieke handelingen en specifieke situaties worden gekoppeld. Het RIVM heeft protocollen opgesteld over het gebruik van mondkmaskers. Deze gaan over de maximale periode dat je maskers kan gebruiken; over de juiste wijze van opzetten, de juiste wijze van afdoen.

FFP2-maskers kunnen slechts voor beperkte tijd gedragen worden. Het dragen ervan is voor zorgmedewerkers intensief. De maskers zitten erg strak op het gelaat en filteren dermate sterk dat je dat als zorgverlener niet lang volhoudt. Je krijgt beperkt zuurstof vanwege de dichte structuur van het masker

en het filter. Bij het wat langer dragen vindt verzadiging plaats door het vocht in de ademhaling. Op een gegeven moment wordt het daarom steeds moeilijker om door te ademen. Tot slot, bij te lang rondlopen heb je al snel de neiging om eraan te gaan zitten om voldoende zuurstof te krijgen. Bij onjuist gebruik kunnen deze FFP2-maskers het risico op besmetting zelfs verhogen.

Het OMT heeft specifiek geadviseerd over gebruik van maskers in verpleeghuizen. Ook daar zijn de basis hygiëne maatregelen zoals vaak handen wassen essentieel. Een deel van de overdracht geschiedt namelijk via de handen. Voor verpleeghuizen geldt dat als er 1 positief geteste bewoner is, de afdeling waar die bewoner zich bevindt, wordt afgesloten en de hele afdeling als besmet beschouwd wordt ook al is dat mogelijk niet het geval. Dit is een zgn. Covid-19-cohort. Op die afdeling wordt het dragen van het chirurgisch mondneusmasker de norm bij verpleging en verzorging binnen 1,5 meter van de patiënt of cliënt. Op afdelingen die gescheiden zijn van de Covid-afdeling is geen reden tot gebruik van maskers.

Medewerkers in de maatschappelijke ondersteuning (Wmo) en jeugdzorg (Jeugdwet) hebben over het algemeen geen persoonlijke beschermingsmiddelen nodig. Meestal kunnen zij de 1,5 meter afstand bewaren in hun werk. In het algemeen geldt dat als de cliënt last heeft van verkoudheidsklachten, verhoging of koorts, dat een dokter in geschakeld wordt en de

ondersteuning of hulp (tijdelijk) uitgesteld. Als is vastgesteld dat de cliënt besmet is met COVID-19 dan wordt de ondersteuning en hulp uitgesteld. Als de ondersteuning en hulp desondanks toch moet doorgaan, dan kunnen medewerkers in de maatschappelijke ondersteuning (Wmo) en jeugdzorg (Jeugdwet) over een reservepakket persoonlijke beschermingsmiddelen beschikken.